

ראש השנה

מאת: יאנוש קורצ'אק, כתבים כרך ט', עמ' 272-273
תרגום: אורי אורלב

הכרתי ילד שתמיד שמח מאוד כאשר התחיל מחברת חדשה.

- או, עכשיו אשתדל – היה אומר.

וכתב יפה מאוד בעמוד הראשון, לפעמים גם בעמוד השני. אם משהו השתבש היה תולש את הדף הראשון הזה, מפני שרצה שהמחברת החדשה תהייה יפה ונקייה.

אך כעבור שבוע המחברת כבר לא הייתה חדשה, אז קשקש, לא התאמץ וקלקל.

*

הכרתי ילדה שתמיד שמחה מאוד כאשר לבשה שמלה חדשה.

- או, עכשיו אשדל – אמרה הילדה.

והייתה זהירה מאוד, עד הכתם הראשון.

מהר מאוד היה לה כתם ראשון על השמלה ועד מהרה חדלה הילדה לדאוג לשמלה החדשה.

*

הכרתי אנשים רבים שתמיד שמחו מאוד כאשר הגיע ראש השנה, הנה שנה חדשה. אנחנו מחליטים להיות עכשיו חרוצים, חכמים והגונים.

אך ראש השנה נמשך רק יום אחד. וימים כאלה יש שלוש מאוד ששים וחמישה. רק בחודש ינואר יש שלושים ואחד ימים. והם אמרו רק פעם אחת:

הנה ראש השנה. צריך להשתפר.

ואם נכשלו בדבר מה, כבר לא היה כדאי להתאמץ.

שוב צריך להמתין, עד שיהיה משהו חדש.

*

יש אנשים זירים ואלה נוהגים לדחות כל דבר לתחילת השבוע הבא.

- מיום שני אלמד היטב, אשתדל כשיתחיל שבוע חדש.

וזה לא טוב..

אדם נבון יודע שתמיד אפשר להיכשל במשהו. הוא רוצה שהדברים ייעשו היטב והנה משהו יוצא לא טוב – אחרת ממה שהתכוון. והוא יודע שאין כל טעם להמתין למשהו חדש, לא למחברת חדשה, ולא לשמלה חדשה, ולא לשנה חדשה, ולא לשבוע חדש, אלא לתקן מיד את מה שאפשר לתקן, ואם כבר אי אפשר לתקן, הוא לא מתייאש ורק נוהג ביתר זהירות ומשתדל בלי שום דחיות והמתנות, שהרי לשם מה?

*

מי שחושב שאינני דובר אמת, שייקח את המחברות שלו ויבדוק איך כתב בעמוד הראשון ואיך כתב בעמוד העשירי, ואם בעמוד העשירי כתב יפה כמו בראשון, סימן שאיננו דומה לאלה אשר רק פעם אחת בשנה – בראש השנה – מחליטים להשתדל. מי שכותב יפה במחברת ישנה ושומר על שמלה ישנה, סימן שיש לו כוח רצון והוא יגדל לאדם אמיץ ומחושל....